

ТВОРЧІ ЗАВДАННЯ НА УРОЦІ НАРОДНОГО ТАНЦЮ В ШКОЛІ

Методика застосування творчих завдань завжди перебуває в постійному розвитку, змінах які збагачуються новими методами і прийомами відповідно до вимог часу. Так як ми майбутні педагоги, ми повинні постійно знаходитися в нових пошуках нового та стежити за інноваційними змінами в методиці викладання хореографічних дисциплін, оскільки застосування шаблонних, застарілих прийомів може призвести до того, що у дитини буде знищено творчу основу її інтелектуального розвитку. Успіх викладання можливий тільки тоді, коли педагог у своїй роботі користується різноманітними прогресивними методичними прийомами, які спираються на науково-теоретичні та практичні положення, що підлягають єдиним принципам дидактики.

Виконуючи творчі завдання на уроці народного танцю, ми розвиваємо творчу уяву, мислення, пам'ять та вміння слухати інших, а також сіємо зерна естетичної вихованості засобами хореографії. При правильній обраній та науково обґрунтованій методиці, що будується з урахуванням єдності форми і при провідній ролі змісту, природні задатки дитини виявляються, формуються та розвиваються різносторонньо.

Якщо брати творчі завдання в школах, у процесі навчання народно-сценічному танцю, то ми перш за все повинні успішно випрацювати свої уміння та за допомогою них виховувати патріотизм нашої країни, традиції, звичаї [2, с. 46].

Це можна показати в різних іграх, невеликих етюдах та звичайно вміло поставлених з сюжетом танцях. При вивченні рухів дітям слід підібрати такі ігрові завдання, зміст і образи яких активізують думку, викликають у них ряд почуттів, пов'язаних з роботою уяви, якістю сприйняття, уваги, фантазії, що в свою чергу викликають естетичне переживання, отже, включають емоційну сферу. Тому, матеріали, окремі елементи педагог повинен подавати в ігровій формі, бо прагнення до навчання відповідної роботи в дітей, особливо в школі, поєднується з прагненням до гри. Саме це є найсильнішим засобом в розвитку, тренуванні діяльності всіх функцій. У творчих завданнях учні пізнають життя, ігрові прийоми загострюють у них інтерес до об'єкту, посилюють увагу, розумову діяльність і емоційну сферу. Цей період у житті дітей – період розвитку фантазії. Вони все можуть собі яскраво уявити і так само легко «увійти» в образ.

А. Макаренко говорив про важливе значення гри в розвитку дитини як підготовки її до майбутньої діяльності, про близькість гри до праці, оскільки в ній завжди є і робоче зусилля. І зусилля думки. Для правильного формування вищої нервової діяльності дитини педагогу

необхідно підбирати такі ігрові танці, які відповідали б її вікові [1, с. 11].

Для того, щоб діти могли не тільки проявити, але й застосувати при виконанні завдання засобами танцю викликані ним почуття, необхідна перш за все їхня зацікавленість не тільки цим завданням, а й усім навчально-виховним процесом.

Вирішальна роль у вихованні інтересу до занять з хореографії залежить тільки від педагога, від тих методів, які він застосовує. Насамперед це створення атмосфери, в якій дитина може радісно і невимушено працювати без надмірних зусиль. У дітей, які танцюють в школах праця обмежена, тому важливі не її результати, а сам процес. Яким би незначним не був результат, педагог повинен підтримувати зусилля дітей, стимулювати їх. Саме в творчих завданнях перед дитиною ставиться ясна і доступна мета, зацікавившись у досягненні якої, дитина проявить і свою власну ініціативу, що необхідно для виховання творчого начала. Дитячу ініціативу педагогові слід вчасно помітити і підтримати. Дитина побачить результати своєї праці, що принесе їй велику радість. А педагог при цьому досягне єдності морального і естетичного виховання. На успіхи тієї чи іншої дитини треба звернути увагу всього колективу, обговорити їх, з'ясувати, чому саме дитина досягла таких відмінних результатів, домогтися того, щоб її праця послужила прикладом для інших.

Свідома зацікавленість і проявлена в зв'язку з цим ініціатива відкривають можливості для розвитку багатого комплексу почуттів. Процес творчих завдань будується на активній взаємодії педагога з дітьми. Після детального пояснення і показу чергового завдання, яке повинно викликати у дітей яскраві танцювальні враження, педагог зосереджує свою увагу на тому, як вони виконують їх та як проявляється їхня активність, почуття, мобілізується увага і особливо, як діти долають труднощі при засвоєнні матеріалу. Педагогу при цьому потрібно бути стриманим, тактовним, нічого не нав'язувати і не підказувати їм! Вони повинні вільно проявляти свою ініціативу. Тільки тоді діти будуть вірити в те, що роблять, зможуть правильно, змістовно, образно виконати поставлену педагогом ціль. Жоден етюд, танець не повинні подаватися без змісту, дітей відразу треба вчити все робити свідомо.

Слід не забувати про те, що в творчих етюдах на уроці народного танцю слід виховувати в дитини потребу в музиці, любов до неї, адже виховання музичного смаку одне з важливих завдань педагога. За допомогою музики дитина зможе вільно себе почувати в танці, добре рухатись, передавати всі нюанси, перевтілюватися згідно її характеру.

Кожен педагог несе відповідальність за творчу долю своїх вихованців. Кожна творча робота повинна заздалегідь бути продуманою, адже вона вимагатиме значних вольових зусиль.

Важливою умовою успішного проведення заняття, а особливо заняття де потрібно проявити себе творчо повинна бути певна атмосфера та організованість. Повага до особистості дитини лежить в основі

формування правильних взаємин між педагогом і дітьми. Доброзичливість у ставленні до дітей і водночас висока вимогливість створюють відповідну атмосферу, що сприяє успішному протіканню навчально-виховному процесу.

Лише творча діяльність допомагає розкрити обдарування кожної дитини, створити ідеал до якого вона прагне. Тому, тут потрібна чуйність педагога, знання різноманітних методичних прийомів, щоб виходячи з можливостей кожної дитини, індивідуально застосовувати саме той прийом, який відповідає особливостям її розвитку.

Отже, саме в творчих завданнях, в іграх, етюдах, дитина вносить у свій світ життя радість, яскраві враження, викликає естетичні почуття, створює широкі можливості для виявлення ініціативи, збуджує творчу активність, розвиває творчі здібності, уяву, фантазію, привчається до самостійності. Саме тому, навчання і виховання засобами хореографії повинно будуватися із застосуванням творчих завдань.

Список використаних джерел:

1. Березова Г. О. Хореографічна робота з дошкільнятами : навч.-метод. матеріали / Г. О. Березова. – Київ : Музична Україна, 1989. – 208 с.
2. Колногузенко Б. М. Мистецтво балетмейстера : навч.-метод. матеріали з курсу / уклад. Б. М. Колногузенко. – Х. : ХДАК, 2007. – 86 с.
3. Максименко Г. Філософія імпровізації у виконавчому мистецтві / Григорій Максименко // Художня культура. Актуальні проблеми : збірник наукових праць. – К. : ІПСМ НАМ України. – 2009. – Вип. 6. – 674 с.
4. Панина Т. С. Современные способы активизации обучения : учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Т. С. Панина, Л. Н. Вавилова ; под ред. Т. С. Паниной. – 4-е изд., стер. – М. : Издательский центр «Академия», 2008. – 176 с.